

[Axel Sørensen.]

Den rationalisering, som finder sted på landbrugets og transportens område, har selvfølgelig krævet en fornyelse af de tekniske hjælpemidler. Det er givet, som det er sagt her, at den bilpark, vi har af lastbiler, er for dyr for os at have, og at det ville være rimeligt, at man destruerede nogle af disse gamle vogne og erstattede dem med nye. Den store mekanisering, der finder sted i landbruget, kræver en stor import af disse hjælpemidler, ikke alene traktorer, men også andre nødvendige maskiner.

Det forekommer mig, at der på det område savnes en lille smule fasthed. Når man i et forslag som dette opstiller visse betingelser for fri indførsel af reservedele og dele til samling herhjemme, mener jeg, at der bliver altfor mange mærker, således at vor valuta ikke kan strække til, og jeg mener, at man her kunne indskrænke sig betydeligt. Man må på visse prøvestationer kunne konstatere, hvilke maskiner der egner sig til danske forhold, og så indskrænke sig til nogle enkelte mærker.

Vi gennemlever en periode, hvori vi har været begunstiget med hensyn til indførsel af varer fra sterlinglande, varer, som ellers skulle betales i dollars. Det forslag, som retsforbundet er kommet med, går for mig at se ud på ikke at komme for sent, idet hele det problem har været drøftet, også i det udvalg, hvor retsforbundet har haft repræsentation.

Vi er villige til at gå ind i en drøftelse af forslaget, og jeg kan give tilslutning til de tanker, som det ærede medlem hr. Aksel Møller har fremsat om en drøftelse af uddrag af varegrupper med henblik på indkøb, hvoraf dækning ikke skal finde sted i hård valuta. Jeg vil med disse ord sige, at vi fra det radikale venstres side er villige til at tage del i disse undersøgelser og vil se velvilligt på sagen, såfremt den henvises til et udvalg.

Ministeren for handel, industri og søfart (Krag): Det ærede medlem hr. Grue-Sørensen berørte i sit indlæg adskilligt, der er uhyre centralt, nemlig spørgsmålet om produktionseffektiviteten, og det må til syvende og sidst være det afgørende for, om vi udnytter den gode vind, der i alt fald til en vis grad blæser over dansk erhvervsliv i øjeblikket. Produktionseffektiviteten og dermed konkurrenceevnen overfor udlandet må være det afgørende på alle områder. Her forekommer det mig imidlertid, at der i 1948 er sket en væsentlig stigning i produktionseffektiviteten, idet jeg vil regne

med en stigning på ca. 12 pct. indenfor industri og håndværk, samtidig med at der kun er sket en stigning i arbejdstimer på omkring 7 pct. Disse tal tør jeg dog ikke helt svare for, idet jeg kun citerer dem efter min hukommelse, men jeg tror, de er rigtige. De viser i alt fald, at produktionseffektiviteten er bedret ganske væsentlig i 1948, og ligeledes at vi næsten har samme effektivitet i produktionen, som vi havde før krigen.

Det ærede medlem hr. Grue-Sørensen burde måske iøvrigt have tænkt på de gyldne ord, som hans partifælle, venstres ordfører ved vareforsyningslovens behandling, det ærede medlem hr. Axel Kristensen udtalte, da vi diskuterede denne lov her i vinter. Det ærede medlem udtalte sp. 2091 — jeg beder om formandens tilladelse til et citat —:

„Jeg har ikke forlangt, at ministeren skal sætte varer på friliste, om hvilke man med nogen som helst sandsynlighed kan regne, at de vil gå over til dollarimport. Jeg forstår den højtærede ministers vanskeligheder på dette område.“

Jeg kunne ønske, at det ærede medlem hr. Grue-Sørensen forstod mine vanskeligheder og mine saglige betragtninger i denne forbindelse ligeså godt som det ærede medlem hr. Axel Kristensen.

Dette fører videre over til det spørgsmål, som det ærede medlem hr. Aksel Møller stillede: Hvis man alligevel gav denne frihed, hvilke andre varer ville det så gå ud over? Er det varer, der er vigtigere end dem, der i øjeblikket er tale om? Jeg tror, at man må sige: ja, det er det. Det ville gå ud over foderstoffer, benzin, brændselolie, skibsbygningsplader, stål, kemikalier og farvestoffer. At nævne tobak og kaffe i denne forbindelse vil jeg anse for mindre sagligt, så det skal jeg undlade. Men vi vil mangle penge til at betale disse ting, vi vil mangle overblik over, om vi overhovedet har penge til at svare vor skyld i dollars.

Det ærede medlem hr. Aksel Møller mente af mine udtalelser at have forstået, at jeg havde erhvervslivets tilslutning til den friliste, jeg kom med. Det kan forsåvidt siges at være rigtigt, som man ikke fra erhvervslivets side har protesteret mod den friliste eller væsentlige dele deraf. En væsentlig del af erhvervslivet har da også været indforstået med, at dette er det videste, vi i øjeblikket kan gå. Andre dele ville gerne have, at vi gik videre, det skal jeg ikke lægge skjul på.

Det ærede medlem hr. Aksel Møller nævnte endvidere et foredrag af professor Jørgen